

PRVÁ KAPITOLA

**Rozdiely medzi Zjavením Ježiša Krista
a Novým Zjavením Pána Ježiša Krista**

Výťah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 1-15, Kapitola 1.

22. januára 1988 o 6.00 ráno prišlo ku mne slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„Teraz je čas začať s prenosom nasledujúcej hlavnej a najdôležitejšej časti Nového Zjavenia. Duchovná atmosféra a situácia vo všetkých svetoch a vesmíroch, ako aj v Zóne Vymiestnenia je taká, že si vyžaduje ďalšie objasňujúce vysvetlenia a rozpracovania, týkajúce sa dôležitých duchovných otázok. Táto porcia Nového Zjavenia začne poukázaním na základné rozdiely existujúce medzi Zjavením Ježiša Krista zaznamenanom Apoštolom Jánom a obsiahnutom vo Svätej Biblii a súčasným Novým Zjavením Pána Ježiša Krista.“

„Úplne prvá zjavená pravda sa vzťahuje na nasledujúci fakt: Obsah a výklad všetkých výrokov Biblického Zjavenia Ježiša Krista bol úplne a totálne nepochopený už od samého prvého dňa ich ponímania. Všetky interpretácie toho Zjavenia sa týmto vyhlasujú za falošné a zavádzajúce. Výnimku z tohto tvrdenia možno nájsť v interpretácii danej prostredníctvom Emanuela Swedenborga. Prostredníctvom neho bol jeden dôležitý aspekt toho Zjavenia vysvetlený správne, avšak s nevhodným Swedenborgovým dojmom, že jeho výklad obsahuje úplný význam toho Zjavenia. Nech je teraz známe, že to, čo bolo zjavené prostredníctvom Swedenborga o obsahu toho Zjavenia, bol len obmedzený aspekt celého obrazu. Swedenborgovi bolo dovolené, aby považoval svoju interpretáciu za úplnú v dôsledku toho faktu, že v tom čase nikto nebol pripravený na to, aby vedel viac aj o iných aspektoch toho Zjavenia. Jednako však, aspekt toho Zjavenia, ktorý bol zjavený prostredníctvom Swedenborga, bol skutočným začiatkom Nového Zjavenia, ktorého prenos teraz pokračuje. Všetky ostatné dostupné interpretácie toho Zjavenia neboli nikdy – priamo či nepriamo – inšpirované Pánom Ježišom Kristom. Majú sa preto ignorovať.“

„Väčšina vykladačov toho Zjavenia sa predovšetkým domnievala, že všetky udalosti v ňom opísané sa vzťahujú na fyzickú planétu Zem a na osud ľudstva – na to, ako sa bude v procese svojej histórie vyvíjať. Nič nie je ďalej od pravdy než tento falošný predpoklad.“

„Po druhé, väčšina takzvaných kresťanov predpokladala, že Zjavenie Ježiša Krista dané prostredníctvom Jána bolo posledné a nič nové už viac nemôže byť zjavené. A ak bude zjavené, potom to bude musieť byť z negatívneho a zavádzajúceho zdroja. Tento falošný predpoklad vyviera z totálne nepochopeného výroku zaznamenaného Apoštolom Jánom v poslednej kapitole Zjavenia Ježiša Krista, kapitola 22, verše 18–19. Vrávi sa tam:“

„Lebo ja dosvedčujem každému, kto počúva prorocké slová tejto knihy: Ak niekto pridá k týmto veciam, Boh mu pridá súženia, ktoré sú opísané v tejto knihe; a ak niekto odoberie zo slov tejto prorockej knihy, Boh mu odoberie jeho podiel z Knihy Života, zo svätého mesta a z vecí, ktoré sú opísané v tejto knihe.“

„Tento výrok bol braný doslovne, a nie duchovne. Zmysel týchto slov sa vzťahuje jedine na obsah knihy Zjavenia Ježiša Krista. V podstate to znamená dve veci:“

„1. Duchovná kondícia multivesmíru (všetky nekonečné rozmanitosti vesmírov, bytí a existencií vo Stvorení) v dobe tohto Zjavenia bola taká, že bolo možné vnímať, poznať, chápať a aplikovať len to, čo bolo obsiahnuté v tom Zjavení. Ak by bolo niečo z toho Zjavenia odobraté, znamenalo by to duchovný úpadok a zatajenie životne dôležitých právd, ktoré bolo treba zjaviť v ich plnosti, v rámci duchovných obmedzení tej doby. Čokoľvek menej by znamenalo stratu možnosti duchovného pokroku. Taká strata by znamenala duchovnú smrť. Na druhej strane, ak by k tomu Zjaveniu bolo niečo pridané, znamenalo by to predčasné odhalenie duchovných pojmov a ideí, na ktoré nebol nikto duchovne pripravený. Ak sa pridá niečo viac, než čo sa môže chápať či pochopiť, môže to a bude to viesť k nepochopeniu, deformovaniu, nesprávnemu výkladu, prekrúteniu a nakoniec k duchovnému znesväteniu. Výsledkom čoho je tiež duchovná smrť.“

„2. Vo vyššie citovanom výroku sa neuvádza, že žiadne *nové zjavenie* nebude dané v budúcnosti. Obmedzuje sa len na obsah svojich vlastných tvrdení. Toto je zrejmé zo slov „pridá k *týmto veciam* a *odoberie zo slov tejto prorockej knihy*“. Nehovorí o žiadnych iných veciach ani o žiadnych iných proroctvách.“

„Z tohto vyplýva veľmi dôležité duchovné pravidlo: Každé časové obdobie je limitované svojou vlastnou duchovnou kvalitou, obsahom a štýlom života, ktorý si vyžaduje svoju vlastnú špecifickú pravdu, čo je zjavená v Zjavení šitému na mieru potrebám toho času. *Toto je Princíp Akomodácie*. Ten stanoví:“

„Akékoľvek pravé Zjavenie dané Pánom Ježišom Kristom je prispôsobené duchovnej kvalite a úrovni duchovnej zrelosti každého zvláštného a špecifického času.“

„Princíp duchovného pokroku si vyžaduje, aby prúd toho pokroku bol diskkrétne cyklický. Postupuje teda v oddelených krokoch. Preto čokoľvek, čo je zjavené, je zjavené v každom jednotlivom kroku a v jeho rámci. Nič nemôže byť zjavené z kroku nasledujúceho. No čokoľvek, čo k tomu kroku patrí, nemôže byť ani zatajené.“

„Ináč by sa ten krok nemohol prejaviť a stať sa nevyhnutným stupňom pre nasledujúci krok. V oboch situáciách by to znamenalo duchovný úpadok, ktorý by viedol k definitívnej duchovnej smrti všetkých účastníkov predošlých a terajších krokov; a taktiež by žiadny ďalší krok nemohol dospieť k svojej plodnej zrelosti. A toto je presne to, čo Apoštol Ján mienil vyššie citovanými slovami. Vôbec by sa im nemal pripisovať žiadny iný význam.“

„V tomto ohľade by sa to isté mohlo povedať o súčasnom Novom Zjavení Pána Ježiša Krista: Nič sa nemôže od neho odobrať a nič nie je dovolené k nemu pridať z tých istých dôvodov, ako je vysvetlené vyššie. To však neznamená, že žiadne iné Nové Zjavenie nebude dané v budúcnosti, keď terajší stupeň duchovného pokroku multivesmíru vyčerpá svoju užitočnosť a splní svoj účel.“

„Po tretie, väčšina takzvaných kresťanov, s výnimkou stúpcov Swedenborgovho učenia, si vykladá celý obsah Zjavenia Ježiša Krista vo Svätej Biblii doslovne, a nie duchovne. Nesprávne sa domnievajú, že to, čo je tam opísané sa stane doslovne. Opäť – nič nie je ďalej od pravdy ako taký predpoklad. Hoci sa niektoré udalosti na vašej planéte podobajú a budú podobať opisom toho Zjavenia, nemá to žiadnu súvislosť s ničím, čo sa doslovne deje na vašej planéte. Udalosti na vašej planéte sú iba konkretizáciou následkov udalostí, ktoré sa odohrávajú niekde inde, v inej modalite bytia a existencie.“

„Celé Zjavenie Ježiša Krista vo Svätej Biblii je písané v čistých symboloch a súvzťažnostiach. Ľudské slová sú použité na zastretie pravého významu duchovného stavu záležitostí, ktoré nemajú žiadny vzťah k žiadnej inej úrovni reality či pseudoreality, s výnimkou dopadu a následkov duchovných záležitostí. Dobrým príkladom tejto situácie sú slová použité v tom Zjavení. Vezmime si 13. verš 5. kapitoly Zjavenia Ježiša Krista:“

„A každé stvorenie, ktoré je v nebi a na zemi a pod zemou a také, ktoré je v mori, a všetko, čo je v nich...“

„Slová ‚nebo‘, ‚zem‘, ‚pod zemou‘, ‚more‘ atď. sú často používané v kontexte a obsahu toho Zjavenia.“

„Väčšina ľudí na vašej planéte berie tieto slová doslovne, mysliac na doslovné nebo, doslovnú zem, doslovné podzemie a doslovné more. Kedykoľvek sa spomenie slovo ‚zem‘, každý myslí na planétu Zem. Tieto slová však znamenajú niečo celkom iné.“

„Napríklad slovo ‚nebo‘ označuje celý pozitívny stav Stvorenia i jeho obyvateľov vo všeobecnosti a zvlášť najvnútornejšiu Duchovnú Myseľ. Slovo ‚zem‘ označuje celý intermediálny svet duchov i jeho obyvateľov vo všeobecnosti a zvlášť prostrednú myseľ čiže mentalitu. Nech je teraz zjavené, že v duchovnom svete sa vaša planéta nenazýva ‚Zem‘. Namiesto toho je známa pod menom ‚Planéta Nula‘. Dôvod na toto pomenovanie tkvie vo fakte, že vaša planéta zaujíma zvláštnu pozíciu v rámci štruktúry Totality-Toho-Všetkého. Je javiskom, na ktorom sa rozvíja a odohráva univerzálny zápas dobra a zla podnecovaný negatívnym stavom. Slovo ‚Nula‘ má v tejto konotácii dva významy:“

„1. Niet horšieho stavu v prírodnej ríši Totality-Toho-Všetkého ako na vašej planéte Nula.“

„2. Len v duchovnej kondícii, ktorá súvisí s matematickou nulou, môžu byť úplné následky duchovného zápasu dobra a zla plne prejavované, objasnené na príkladoch a aktualizované.“

„Takže, matematicky povedané, planéta plus Jedna (+1) alebo nad Nulou (0) by bola úplne pozitívna. Nič z negatívneho stavu by nemohlo byť pre ňu vhodné ani by sa tam nemohlo prejavovať. Preto by tam nemohli vzniknúť boje takej povahy. Na druhej strane planéta pod Nulou (0) alebo planéta mínus Jedna (–1) by bola čisto negatívnej a zlej povahy. Nič z pozitívneho stavu dobra a pravdy by sa tam nemohlo udržať a kýmkoľvek privlastniť. Na tejto planéte by sa nemohol rozvíjať či odohrávať ani boj dobra a zla.“

„Osobitosť planéty Nula (0), vašej planéty, je ešte zjavnejšia, ak vezmete do úvahy dvanásť všeobecných duchovných úrovní bytia a existencie v každom jednotlivom časovom cykle. Nad Nulou (0) máte plus Jedna (+1) až plus Dvanásť (+12) a pod Nulou (0) máte mínus Jedna (–1) až mínus Dvanásť (–12). Plus Dvanásť (+12) označuje najvyššiu duchovnú úroveň, akú možno dosiahnuť v rámci každého časového cyklu a stupňa duchovného pokroku, zatiaľ čo mínus Dvanásť (–12) odráža najhoršie možné zlo a znesvätenie pravdy, čo sa môže vyskytnúť v rámci jeho vlastného negatívneho časového cyklu a stupňa duchovného úpadku.“

„Je dôležité chápať, že každý časový cyklus a stupeň duchovného pokroku alebo úpadku má svojich vlastných dvanásť duchovných úrovní. Len čo sa dosiahne dvanásť úroveň v oboch smeroch (a deje sa to skutočne synchronne a simultánne), časový cyklus a stupeň dospieva k svojmu koncu. V tomto okamihu nastáva nový časový cyklus a nový stupeň duchovného pokroku, začínajúc vo svojom najnižšom duchovnom bode v pozitívnom stave alebo v najnižšom bode zloby a znesvätenia pravdy v negatívnom stave. Musí sa však chápať to, že každý taký časový cyklus a stupeň prekonáva vo všetkých ohľadoch akékoľvek predchádzajúce časové cykly a stupne.“

„Takže dobrota a pravda pozitívneho stavu bude mať väčší rozsah na svojej úrovni plus Jedna (+1) než na úrovni plus Dvanásť (+12) predchádzajúceho časového cyklu a stupňa. To isté platí o negatívnom stave: Mínus Jedna (–1) bude omnoho horšia než mínus Dvanásť (–12) predchádzajúceho stupňa. Pokiaľ ide o negatívny stav, v rámci jeho kontinua sú

aplikované iba stupne. Negatívny stav má povolené byť aktívnym len v jednom časovom cykle – terajšom.“

„Odlišnosť medzi časovým cyklom a stupňom označuje jednak univerzálny výskyt cyklov multivesmíru a jednak každý jednotlivý stupeň individuálnych, lokálnych, planetárnych, galaktických alebo dimenzionálnych udalostí.“

„Z vyššie opísanej situácie je teda zrejmé, aká podivná môže byť pozícia akéhokoľvek stavu alebo miesta, ktoré zaujíma pozíciu Nula – ako vaša planéta – v rámci tohto negatívneho časového cyklu a stupňa. Na planéte Nula sa môže prihodiť čokoľvek, tak v pozitívnom, ako aj v negatívnom zmysle. Je to planéta konečných volieb. Je to neutrálna zóna, kde sa môžu všetci a všetko miešať a prejavovať konkrétne a skúsenostne čokoľvek, čo chcú. Toto je tiež planéta, ktorá neustále učí každého v pozitívnom stave, čo *si nevolíť*. (Viac o planéte Nula neskôr.)“

„Z vyššie uvedeného tvrdenia je zrejmé, že v Zjavení Ježiša Krista slovo ‚zem‘ nemá žiadnu priamu súvislosť s touto planétou.“

„Slová ‚pod zemou‘ reprezentujú celý prírodný svet i jeho obyvateľov vo všeobecnosti a zvlášť vonkajšiu myseľ. Slová ‚v mori‘ opisujú celú Zónu Vymiestnenia i jej obyvateľov vo všeobecnosti a zvlášť nevedomé, neuvedomé negatívne procesy pseudomysle všetkých tvorov polapených v pasci negatívneho stavu.“

„Takže všetko, čo je uvedené v Zjavení Ježiša Krista vo Svätej Biblii, sa vzťahuje iba na duchovné záležitosti vyššie uvedených svetov a sentimentných myslí. Vo všeobecnom zmysle sa to Zjavenie, zaoberá postupným duchovným úpadkom odohrávajúcim sa po odchode Ježiša Krista z vašej planéty; devastáciou a zradou takzvaných kresťanských náboženstiev a cirkví; konečným víťazstvom negatívneho stavu na planéte Nula a následnou úplnou deaktiváciou a elimináciou negatívneho stavu z tváre Stvorenia; depopuláciou Zóny Vymiestnenia; a ukončením tohto časového cyklu a stupňa.“

„Opis týchto udalostí je daný v čistom symbolizme a duchovných súvzťahnostiach. Ani jedno slovo či bodka neodráža žiadny doslovný význam. Toto je jeden z dôvodov, prečo sú možné tak mnohé protikladné interpretácie toho Zjavenia, prečo neustále vznikajú a prečo žiadna z nich nemôže byť nikdy pravdivá – odvodzujú sa z jeho doslovného zmyslu, kde vôbec žiadny zmysel neexistuje. Keďže to bolo koniec koncov Zjavenie Ježiša Krista, len Pán Ježiš Kristus môže náležite interpretovať toto Zjavenie. Interpretácia akéhokoľvek ľudského tvora alebo ducha, alebo anjela, alebo kohokoľvek iného je totálne márnym podnikaním. Radí sa vám, aby ste všetky také interpretácie nebrali do úvahy. Prispievajú len k nejasnosti a zmätku v zložitosti jeho tém.“

„Hlavné rozdiely medzi tým Zjavením a Novým Zjavením Pána Ježiša Krista možno definovať v nasledujúcich bodoch (kvôli jasnosti tohto pojednania sa navrhuje, aby sa Zjavenie Ježiša Krista vo Svätej Biblii nazývalo ‚Starým Zjavením‘, a to, čo sa zjavuje tu a v predchádzajúcich knihách tohto sprostredkovateľa prenosu ‚Novým Zjavením‘):“

„1. Staré Zjavenie bolo – podľa potreby duchovného stavu existujúceho v tom čase – písané v čistých súvzťahnostiach a temnom symbolizme. Berúc do úvahy to, čo sa malo stať po Prvom Príchode Ježiša Krista, bolo nutné skryť pravý význam zjavených právd do temnoty ľudskej reči, aby sa zabránilo negatívneho stavu a jeho prisluhovačom náležite pochopiť to, čo bolo povedané. Tak nemohli zasahovať do priebehu prác Božskej Prozreteľnosti Pána Ježiša Krista.“

„Jednoducho povedané, išlo tu hlavne o bezpečnosť pozitívneho stavu. Ak by činy Božskej Prozreteľnosti Pána Ježiša Krista boli známe vopred vo svojej plnosti, sily negatívneho stavu by mohli prostredníctvom magických a pseudoduchovných prostriedkov pozmeniť tie činy a ich vlastný osud. To by ich priviedlo k večnému zatrateniu a k doslovnej večnej smrti. Mohli by tiež negatívne ovplyvniť obyvateľov pozitívneho stavu – preto tie bezpečnostné opatrenia. V dnešnej dobe je však duchovná situácia úplne iná. Nedávno došlo k obrovskému duchovnému posunu a zmene v celom multivesmíre. Povahu toho posunu nie je možné opísať výrazmi ľudskej reči, jazykom planéty Nula, pretože v jeho slovnej zásobe chýbajú slová, ktoré by mohli, čo i len nepatrne, priblížiť, o čo vlastne v skutočnosti ide. Stačí povedať, že ten posun a tie zmeny budú mať a práve teraz aj majú ohromné, ďalekosiahle dôsledky pre celé Stvorenie a Zónu Vymiestnenia.“

„Táto nová duchovná situácia si vyžaduje celkom odlišný prístup k záležitostiam, ktoré sú zjavované. Predovšetkým sa už viac nevyžaduje nejasnosť a zatajovanie starého štýlu v jazyku súvzťažností. Používajúc ľudský výraz, súčasný stav duchovných záležitostí si po každej stránke vyžaduje, aby všetky karty ležali na stole odkryté, lícom nahor, kde ich môže každý jasne vidieť. Všetko, čo treba zjaviť, sa má zjaviť jednoduchými slovami, v ich pôvodnom, doslovnom význame. Terajšia doba a stupeň si vyžaduje, aby Nové Zjavenie bolo formulované v bežne používaných slovách, bez akýchkoľvek skrytých a zatemňujúcich významov symbolov a súvzťažností. Jasnosť a jednoduchosť sú kľúčové slová pre nasledujúci stupeň.“

„V procese prenosu tejto porcie Nového Zjavenia sa toto pravidlo bude dodržiavať v maximálne možnej miere. Predsa sa však musí pamätať na to, v akom svete a v akom jeho stave sa tento prenos odohráva. Terajšia planéta Zem je koniec koncov pod vládou a dominanciou negatívneho stavu. Z toho dôvodu nie je dôležité, ako jednoducho a s akou jasnosťou je táto porcia Nového Zjavenia postúpená tomu, kto pôsobí ako sprostredkovateľ prenosu, lebo pri svojom postupnom vchádzaní do oblasti negatívneho stavu stráca niečo z pôvodnej jasnosti a jednoduchosti svojho obsahu.“

„Musíte si pamätať, že v negatívnom stave je všetko nesmierne zamotané, prekrútené, deformované a premenené na mätúcu a obmedzujúcu multizložitosť, aby sa ľudia udržiavali v hustej temnote a nevedomosti. A hoci sprostredkovateľ prenosu Nového Zjavenia je chránený pred deformáciami či nesprávnymi interpretáciami obsahu a ideí Nového Zjavenia, napriek tomu sa v jeho svete nemôže dosiahnuť absolútna jasnosť a jednoduchosť jeho ideí. S týmto na pamäti môžeme pokračovať v prenose.“

„2. Staré Zjavenie vo svojich symbolizmoch a súvzťažnostiach predpovedalo budúci vývoj stupňa iniciovaného Pánom Ježišom Kristom po Jeho/Jej Vzkriesení. Táto predpoveď bola nutným prvkom v záujme poskytnutia útechy všetkým členom pozitívneho stavu. Vediac, aké ukrutnosti a ohavnosti si nájdú miesto v ríši Zóny Vymiestnenia a v intermediálnom svete duchov, Pán Ježiš Kristus pripravil celý pozitívny stav na tieto udalosti, vysvetliac dôvody, prečo by k nim malo dôjsť.“

„Ak by také zjavenie nebolo dané, celé Stvorenie, nemajúc znalosť týchto príčin, by sa dostalo do šoku, z ktorého by sa nedokázalo spamätať. Podľahlo by negatívne mu stavu. V tom prípade by sa negatívny stav stal definitívnym, večným víťazom. Dokonca aj napriek takej výstrahe a príprave (členovia pravého pozitívneho stavu poznajú význam symbolizmu a súvzťažností a vedia si náležite vysvetliť Staré Zjavenie. Tá znalosť je u nich v bezpečí a nemôžu ju vyčítať členovia negatívneho stavu, ktorí zaujímajú pozíciu mínus. Čokoľvek, čo sa vyskytuje v pozícii plus, nemôže nikdy vstúpiť do pozície mínus alebo byť v nej pochopené. Avšak udalosti pozície mínus sú jasne rozoznateľné a chápané v pozícii plus, hoci do nej nikdy nemôžu vstúpiť) celý pozitívny stav prišiel veľmi blízko k stavu toho šoku,

ako to možno vidieť z toho, čo je povedané v kapitole 8 vo verši 1 Zjavenia Ježiša Krista vo Svätej Biblii:“

„Keď otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi asi na polhodinu ticho.“

„Otvorenie siedmej pečate označuje zjavenie o pravej prirodzenosti negatívneho stavu a predovšetkým o tom, prečo bolo dovolené, aby dospel k svojej protivej plodnej zrelosti. Ticho v nebi odráža totálny šok všetkých, ktorí sú v pozitívnom stave. Že trvalo len asi polhodinu, znamená, že ten šok nie je osudný, no trvá tak dlho, pokiaľ sa plný dosah nutnosti aktivácie negatívneho stavu a plné manifestovanie jeho hnilobnej, ohyzdnej a zlej povahy nespozná, nepochopí a neakceptuje. Keby teda nebolo pre nich také zjavenie dostupné, nikdy by sa z toho šoku nemohli spamätať.“

„Na druhej strane – Nové Zjavenie sa zaoberá budúcnosťou len v zmysle následkov a dôsledkov aktivácie negatívneho stavu. Sú predpovedané len ako možnosti, ktoré sa môžu, ale aj nemusia materializovať.“

„Nové Zjavenie teda nepredpovedá budúcnosť rovnakým spôsobom, ako to robilo Staré Zjavenie. Ak by tak robilo, bolo by, ako už bolo spomenuté vyššie, z nutných bezpečnostných dôvodov písané v symbolizmoch a súvzťažnostiach. Nové Zjavenie sa však väčšinou zaoberá súčasným stavom vecí, vysvetľujúc duchovnú kvalitu stupňa, v rámci ktorého všetky tieto udalosti súbežne prebiehajú. Formuluje nové duchovné idey pripravené na okamžité uskutočnenie v životoch tých, ktorí sa od začiatku času a priestoru rozhodli stať takými uskutočňovateľmi. Nové Zjavenie objasňuje tiež udalosti, ktoré sa už odohrali, dávajúc im správnu interpretáciu a zjavujúc ich správny význam a pôvod.“

„3. Sprostredkovateľom prenosu Starého Zjavenia (to zahŕňa nielen Apoštola Jána, ale aj všetkých prorokov Starého Zákona) zvyčajne nebolo, kvôli povahe toho Zjavenia, dovolené chápať nijaký z vnútorných skrytých zmyslov toho, čo bolo prostredníctvom nich zjavované. Aplikovali to buď lokálne, externe na jeden národ či na národy planéty Nula, alebo jednoducho akceptovali fakt, že nechápali, čo bolo prostredníctvom nich oznamované. Toto opatrenie bolo dohodnuté z vyššie uvedených bezpečnostných dôvodov.“

„Na druhej strane, povaha Nového Zjavenia si vyžaduje, aby sprostredkovateľ jeho prenosu plne chápal, čo bolo povedané, aby to mohol sprístupniť všetkým záujemcom. Toto sa robí s cieľom okamžite zaviesť všetky novozjavené pravdy do ich každodenných životov.“

„Idey Starého Zjavenia, až na nejaké výnimky, nebolo možné okamžite aplikovať kvôli ich futuristickej povahe. Mali sa uskutočniť niekedy v budúcnosti, ak vôbec niekedy (v prípade, ak by boli urobené odlišné voľby tými, ktorí boli varovaní).“

„Idey Nového Zjavenia sú objasňované na príkladoch a aktualizované tak, ako prichádzajú a v čase, v ktorom prichádzajú. Sprostredkovateľ prenosu a nasledovníci Nového Zjavenia sú teda v procese neustálej zmeny, odrážajúcej neustálu aktuálnosť a novosť jeho ideí. Kľúčové slová pre éru Nového Zjavenia sú: pohyblivosť, pružnosť, prispôsobivosť, upravitel'nosť, meniteľnosť, plynulosť, rozmanitosť a mnohostrannosť. Odraz zjavených Nových Právd v každodennom živote – za všetkých okolností, s ich plným pochopením a prijatím, a nie slepá viera, ako to bolo v prípade Starého Zjavenia – to je to, čo robí Nové Zjavenie tak zásadne iným.“

„4. Za čias Starého Zjavenia, vzhľadom na povahu tej doby, neboli vyvinuté žiadne primerané metodologické prostriedky na overovanie a bezpečnostné kontroly ideí a ich zdroja. Všetko sa bralo doslova podľa svojho vonkajšieho prejavu. Jediná možná cesta overovania

čohokoľvek viedla cez vonkajšie udalosti. Ak sa predpoveď vyslovená prorokom naplnila, usúdilo sa, že prichádza od Boha či Pána. Ak nie, sprostredkovateľ prenosu bol považovaný za falošného proroka. Žiadne vnútorné overenie prostredníctvom intuície alebo akýchkoľvek iných vnútorných duchovných prostriedkov nebolo v tej dobe dostupné.“

„Príčinu toho možno nájsť v tom fakte, že v tom čase bola duchovnosť totálne externalizovaná a ritualizovaná. Preto sa všetkému, čo bolo povedané, malo veriť slepo, bez kladenia akýchkoľvek múdrych otázok. Externalizácia a ritualizácia duchovných princípov, ktorá sa vyskytovala aj po Prvom Príchode, bola Pánom Ježišom Kristom predvídaná. Preto muselo dôjsť k uzavretiu vnútorného zmyslu Slova Božieho, ako sa to odráža v inšpirovaných knihách Svätej Biblie. Toto uzavretie má formu súvzťažností, symbolizmov a spodobení, v záujme vyhnutia sa možným znesväteniam Slova Božieho a následnej duchovnej smrti ľudstva. V istom okamihu bol však Pánom Ježišom Kristom iniciovaný posun od vonkajšieho ponímania duchovných ideí a princípov k viac a viac vnútornému. Tento posun reprezentuje Nové Zjavenie. Kvôli tejto povahe Nového Zjavenia je jednou z jeho hlavných funkcií ustanoviť cesty a prostriedky na dostanie sa dovnútra, s cieľom objaviť pravý vnútorný význam duchovných princípov, z ktorých sa všetko odvodzuje.“

„Tento krok si vyžadoval vyvinutie náležitých metodologických nástrojov a bezpečnostných previerok, ktoré prišli zvnútra a spoľiehali sa na vlastnú jemnú vnútornú intuíciu pri posudzovaní toho, či zjavené pravdy prichádzajú od pravého Pána Ježiša Krista, alebo či sú z negatívneho, podvodného zdroja. Éra slepej viery je teda neodvolateľne mŕtva. Odteraz je každý jednotlivec – vo svojej intuícii – zodpovedný za overenie pravdivosti Nového Zjavenia zvnútra, a nie zvonku. Toto je jeden z najzávažnejších princípov Nového Zjavenia.“

„5. Staré Zjavenie bolo písané z pozície separovania základných duchovných princípov. Duchovnosť tej doby, ako už bolo vyššie uvedené, bola externalizovaná a ritualizovaná. V stave externalizácie a ritualizácie nemôže existovať žiadny zjednocujúci princíp. Podstatou externosti a rituálov je separovanie, nejednotnosť, nesúhlas, frakcionárstvo a rozštiepenie. Toto je negatívny stav. Z toho dôvodu je v Starom Zjavení použitý jazyk súvzťažností a symbolizmov, aby bol zachovaný nedotknutý zjednocujúci princíp vnútri, zatiaľ čo súčasne umožňuje to separovanie vonku.“

„Dobрым príkladom tohto separovania v doslovnom či vonkajšom zmysle Starého Zjavenia je spôsob, akým je vnímaná prirodzenosť Pána Ježiša Krista. Vezmime si celkom prvý verš prvej kapitoly Zjavenia Ježiša Krista vo Svätej Biblii. Hovorí:“

„Zjavenie Ježiša Krista, ktoré Mu dal Boh, aby ukázal Svojim služobníkom...“

„alebo kapitolu 2, verš 18, druhú časť verša,“

„Tieto veci vraví Syn Boží...“

„alebo kapitolu 2, verš 27, poslednú časť verša,“

„ako som aj Ja dostal od Môjho Otca,“

„a takto na mnohých iných miestach vo Svätej Biblii. Doslovný zmysel týchto výrokov je veľmi prostý a zrejmý: Sú tu zaangažované dve separované osoby či entity. Jednou je Ježiš Kristus či Syn Boží, druhou je Boh či Otec. V Listoch apoštolov a na niektorých miestach Evanjelí v Novom Zákone je pridaná tretia entita – Duch Svätý. Máme tu teda príslovečnú kresťanskú Trojicu, ktorá rozdelila jednotu, jedinosť, harmóniu a integráciu Jediného Nedeliteľného Boha na tri zreteľne oddelené entity – Jediný Boh –, no napriek tomu v troch osobách. Dokážete si predstaviť jedno telo s tromi hlavami?“

„Smiešnosť, ohavnosť, ukrutnosť a nebezpečenstvo tejto separácie – v doslovnom zmysle – už boli zjavené prostredníctvom Emanuela Swedenborga. Predsa však neprestajne zamoruje takzvané kresťanské náboženstvá so zúrivosťou chrípkových odrôd vírusov, odolných voči akýmkoľvek známym liečebným prostriedkom. A ak sa nájde nový liek na jej liečbu, odrody vírusov mutujú do novej formy, aby sa zlúčili s podstatou nového lieku, robiac tak jeho terapeutické vlastnosti neužitočnými a neúčinnými. Akokoľvek, chrípka a bežná nádcha sa objavujú znova a znova, s ešte väčšími a nebezpečnejšími symptómami a smrteľnými komplikáciami.“

„Dôvodom toho, prečo bolo nevyhnutné hovoriť z pozície tejto separácie, bolo to, že v tom čase neexistovalo žiadne pravé duchovné poznanie o tom fakte, že každé spojenie sa s Bohom či s Pánom Ježišom Kristom sa musí ustanovovať zvnútra, vo svojej ‚Duchovnej Mysli‘; a nie zvonku. V tom čase sa predpokladalo, že pravé klaňanie sa svojmu Bohu či spojenie sa s Ním (klaňať sa znamená náležite sa spojiť) mohlo byť dosiahnuté iba dodržiavaním určitých externe predpísaných rituálov, ako to možno tak pekne vidieť z Mojžišových Zákonov v Starom Zákone a z Pavlových nariadení v Novom Zákone. Z dôležitých duchovných dôvodov takzvaní kresťania prehliadli, čo Ježiš Kristus o tom povedal v Evanjeliu podľa Jána – kapitola 4, verš 24:“

„ ‚Boh je Duch, a tí, čo sa Mu klaňajú, musia sa klaňať v duchu a pravde.‘ “

„To, že ‚Boh je Duch‘ znamená, že Boh je Najvnútornejší (predtým nazývaný ‚Najvyšší‘. Najvyšší je duchovnou súvzťažnosťou Najvnútornejšieho). Duch je Najvnútornejší. Klaňať sa Mu v duchu a pravde znamená klaňať sa mu a spájať sa s Ním zvnútra a vnútri. Také klaňanie sa či spojenie je možné iba zvnútra a vnútri každého jednotlivca, v jeho/jej Duchovnej Mysli. Duchovná Myseľ každého jednotlivca je jeho/jej Najvnútornejším, kde je prítomnosť Božia, z prítomnosti ktorej každý žije. Toto je podstata pravdy. Toto je klaňanie sa v pravde, pretože úplné poznanie pravých duchovných princípov môže prísť iba zvnútra – z prítomnosti Božej v tom vnútri. Vnútri nie je možná žiadna separácia.“

„Žiadne pravé klaňanie sa Bohu nie je možné zo žiadnej inej pozície než z pozície pravých duchovných princípov. Tieto princípy sú zakorenené v najvnútornejšom každého – v Duchovnej Mysli. Takže ak jedinec nevchádza do toho vnútra, nemôže nikdy objaviť a poznať, čo pravá duchovnosť a spojenie sa s Bohom a klaňanie sa Bohu vôbec je. Môže vidieť iba separované prvky duchovných princípov. Opäť, z pozície vonkajška nie je dostupný žiadny zjednocujúci princíp. V takej situácii je veľmi ľahké vziať jeden duchovný prvok a vyhlásiť ho za jediný, najdôležitejší alebo za jediný, ktorý sa ráta. Taká situácia dala povstať ohavnosti mnohých náboženských siekt, kultov, pseudoduchovných prúdov, jasnovidcov, falošných prorokov, kontaktérov, médií atď.“

„V dôsledku tejto separácie sa súd nad zradou kresťanstva môže konať len z pozície tejto znesväcujúcej separácie. Je to teda Syn Boží, ktorý je videný v doslovnom zmysle Zjavenia Ježiša Krista vo Svätej Biblii, kto súdi všetky prvky tej separácie.“

„Duchovný princíp tohto súdu je veľmi jasný: Ktokoľvek, kto separuje, prekrúca, deformuje, falšuje a mrzačí pravé zjednotené duchovné princípy, uvaľuje na seba súd tej separácie. V týchto nepriaznivých stavoch a procesoch je obsiahnutý ich sebasúd a sebazničenie. Súd Božieho Syna počas toho časového obdobia (ako je zjavené v Starom Zjavení) je vykonaný Jeho samotnou prítomnosťou. „Syn Boží“ označuje Božskú Pravdu Pána Ježiša Krista. Samotná prítomnosť tej Božskej Pravdy ničí všetky pseudoduchovné princípy negatívneho stavu a jeho snahy o separáciu.“

„Takže vždy, keď nejaký prvok tej separácie naplní svoju mieru, čiže mieru svojho zla a falošnosti, je podrobený súdu. Súd nastáva jednoduchým osvetlením toho prvku svetlom Božskej Pravdy Pána Ježiša Krista. V okamihu takého osvetlenia sa ten prvok rozkladá. Žiadne iné násilné akcie sa zo strany Pána Ježiša Krista v tom procese nepodnikajú, ako by sa mohol niekto mylne domnievať z doslovného zmyslu Starého Zjavenia. Jednoducho povedané, keď Pán Ježiš Kristus obráti Svoju momentálnu pozornosť na ten prvok, natrvalo ho tým rozptýli.“

„Nové Zjavenie je naproti tomu založené na vnútorných princípoch duchovného života. Ak sa všetko odvodzuje z ‚Najvnútornejšieho‘ – ducha – a ide sa doň kvôli všetkému, nie je potrebné nič zahaľovať do súvzťažností a symbolizmu. Všetko je tam otvorené. Sama prirodzenosť Najvnútornejšieho – Duchovná Myseľ – je jednotou, jednosťou, harmóniou a integráciou. Nie je tam mysliteľná žiadna separácia. Doslovný zmysel negatívneho stavu nemá v tom stave nijaké miesto. Preto vníma Pána Ježiša Krista ako jediného Jedného Boha Nedeľiteľného, pravého ‚Najvyššieho‘ a ‚Najvnútornejšieho‘, ktorý je všetko vo všetkom (viac o pravej prirodzenosti Pána Ježiša Krista bude zjavené v nasledujúcej kapitole).“

„V Novom Zjavení sa teda hovorí z pozície tej integrovanej jednoty. Z toho dôvodu nie je už viac dovolené používať také slová ako Otec, Syn, Duch Svätý, Syn Boží, Syn Človeka, Ježiš, Najvyšší, Kristus, Alah, Budha, Krišna či akékoľvek iné meno. Použitie týchto mien či termínov vyčerpalo svoju užitočnosť a nemá už viac žiaden pravý duchovný význam. Ak niekto bude naďalej strnulo lipnúť na používaní týchto termínov a bude k nim aj po spoznaní všetkých týchto faktov zjavených v Novom Zjavení priťahovaný, bude odteraz držaný v otroctve negatívneho stavu. Bude to znamením, že sa ešte stále nachádza v negatívnom stave.“

„Toto tvrdenie môže byť tiež použité ako jeden z prostriedkov na bezpečnostné previerky tých, ktorí hovoria pod týmito menami či pod akýmikoľvek inými menami. Jediniec si môže byť istý, že neprichádzajú od Pána Ježiša Krista.“

„6. Vo svojom vnútornom zmysle obsahuje Staré Zjavenie mnohonásobný význam duchovnej reality. Zvyčajne obsahuje opis rozličných stavov a procesov, ktoré sa vyskytli, vyskytujú sa a budú sa vyskytovať počas celého časového cyklu. Toto je jeden z dôvodov, prečo správna a včasná interpretácia jeho obsahu je taká ťažká, ak nie nemožná. Rozličné duchovné stavy a procesy v rámci tohto časového cyklu uvádzajú do chodu celkom iný význam jeho obsahu a toho, čo by malo byť jeho praktickou užitočnosťou.“

„Teda, ako už bolo predtým uvedené v ‚*Hlavných ideách Nového Zjavenia*‘, to, čo bolo náležitým a správnym výkladom včera, nemusí byť takým dnes; a to, čo je náležité a správne dnes, nemusí byť také zajtra. Toto je ďalší dôležitý dôvod, prečo bolo Staré Zjavenie písané v jazyku súvzťažností a symbolizmu. Len tento typ jazyka môže vyjadriť tak nekonečne mnohonásobné významy.“

„Dovtedy, pokiaľ tento časový cyklus je vo svojom bytí a existencii, Staré Zjavenie bude mať naďalej význam, ak bude videné z perspektívy jeho vnútorného, duchovného zmyslu a aplikované z pozície jeho mnohonásobných významov.“

„Avšak odvodzovanie akejkoľvek duchovnej doktríny z jeho doslovného zmyslu, ako sa to dialo doteraz, nie je už viac udržateľné. Ten zmysel bol nahradený poučkami terajšieho ‚Nového Zjavenia‘. Ktokoľvek, kto pokračuje v takom konaní, ohrozuje svoj duchovný život a sám sa odsudzuje do Pekiel. Odteraz sa má akýkoľvek pravý duchovný smer odvodzovať z princípov Nového Zjavenia a z vnútorného, duchovného zmyslu Starého Zjavenia, ako je to zaznamenané v inšpirovaných knihách Svätej Biblie. Povaha práve ustanovenej novej

duchovnej epochy v rámci tohto časového cyklu si vyžaduje, aby toto pravidlo bolo aplikované univerzálne a multiverzálne.“

„Toto tvrdenie poukazuje na povahu Nového Zjavenia v porovnaní so Starým. Princípy Nového Zjavenia sú plne aplikovateľné na všetkých úrovniach duchovného uvedomenia, vrátane ich doslovného zmyslu. Jeho obsah je vždy aktuálny, synchronný a simultánny so všetkým, čo sa deje v celom multiverse tu a teraz. Neobsahuje početné významy, špecifické pre každý jednotlivý duchovný krok v rámci tohto časového cyklu.“

„Táto nová porcia Nového Zjavenia je rovnaká pre všetky kroky. Nemôžu jej byť prisudzované žiadne mnohonásobné interpretácie, pretože je v stave a zo stavu ‚Najvnútornejšieho‘. V tom stave jestvuje iba jeden spôsob a jedna interpretácia. Mnohonásobné spôsoby a mnohonásobné interpretácie sa vyskytujú iba vtedy, ak dochádza k oddeleniu a separácii od ‚Najvnútornejšieho‘. No jedným z hlavných cieľov Nového Zjavenia je upozorniť na tento fakt tých, ktorí sú ochotní počúvať a dávať pozor. Otrásnym faktom pre mnohých ľudí na vašej planéte bude uvedomenie si skutočnosti, že niet inej cesty. Akceptovať tento fakt bude pre mnohých veľmi ťažké, ak nie nemožné.“

„Ak ste zvykli brať do úvahy mnoho možných ciest vedúcich k tomu istému cieľu, ako je to vstúpané ľuďom na vašej planéte od kolísky po hrob, nebude vôbec ľahké zmeniť tento strnulý názor. Napriek tomu, odteraz jestvuje iba jedna cesta, ktorá je vytýčená v poučkách Nového Zjavenia a vo vnútornom, duchovnom zmysle Starého Zjavenia. V tejto konotácii, kvôli svojej pravej podstate, Nové Zjavenie nahrádza odteraz všetky iné zjavenia, ktoré boli do tohto okamihu dané. Žiadny iný zdroj nie je už viac prijateľný. Každý/každá, kto má uši na počúvanie tohto, nech počúva.“

„7. Staré Zjavenie, vďaka povahe duchovnej situácie v čase svojho prenosu, sa vo svojom doslovnom zmysle zaoberalo predovšetkým varovaním, súdom a odsúdením všetkých tých, ktorí odmietli bezvýhradne akceptovať duchovnú realitu pozitívneho stavu. Je to teda jazero ohňa a síry, bezodná priepasť biedy a utrpenia, násilia a ničenia, morov a katastrof i pustošení. Ako vidíte, jeho doslovný zmysel má veľmi negatívnu konotáciu. Pozostáva zo strachu, mučivej tiesne a úzkosti.“

„Všimnite si prosím, ako sa väčšinou hovorí skôr o strachu z Boha ako o Láske k Bohu. Doslovný zmysel slova ‚strach‘ má iba negatívnu konotáciu. A hoci jedno z hlavných Dvoh Prikázaní prikazuje milovať svojho Boha, to prikázanie sa neopakuje príliš často. Namiesto toho je nahradené slovami ‚bojte sa Boha a veľbte Boha‘ atď. Doslovná konotácia týchto slov je zrejmá – chvejte sa a traste sa pred hnevom a žiarlivosťou Boha atď. Čo sa tu stalo s pozitívnou konotáciou lásky a dobroty?“

„Problém je v tom, že Staré Zjavenie sa prihovára predovšetkým negatívnym ľuďom. Povaha negatívnych ľudí je taká, že pohrdajú všetkým pozitívnym. Preto, ak s nimi budete hovoriť v pozitívnej konotácii, buď sa k vám úplne otočia chrbtom, alebo sa vám vysmejú, alebo úmyselne prekrúti význam povedaného, alebo to vôbec nepochopia. Jedinou rečou, ktorú negatívni ľudia môžu pochopiť a oceniť zo svojho súčasného duchovného stavu, je reč negatívna. Z toho dôvodu bolo nutné, kvôli spaseniu, formulovať doslovný zmysel Starého Zjavenia v negatívnych termínoch a pojmoch tak, aby ho ľudské tvory mohli počuť, rozumieť mu a byť ním súdení, ak požiadajú o konverziu do pozitívneho stavu.“

„Na druhej strane, Nové Zjavenie plne opisuje povahu negatívneho stavu, jeho pôvod, dôsledok a príčinu jeho bytia a existencie bez akýchkoľvek aspektov jeho súdu. Hovorí v prvom rade k pozitívnym ľuďom, k pozitívnemu stavu, dávajúc im vnútorné videnie a pochopenie toho, čo negatívny stav vlastne je. Mnoho ľudí v pozitívnom stave malo až doteraz malé poznanie o pravej povahe negatívneho stavu, o tom, aký bol jeho pôvod, prečo

bol dovolený a aký bude jeho dôsledok. Z toho dôvodu je Pánom Ježišom Kristom dané toto Nové Zjavenie, aby napravilo túto situáciu.“

„Všimnite si tiež, že na vašej planéte je rozšírené čítanie a akceptovanie Starého Zjavenia (aj keď len v jeho doslovnom zmysle) z toho dôvodu, že oslovuje zväčša negatívnych ľudí ich vlastnou negatívnou doslovnou rečou. Na druhej strane, temer na prstoch svojich rúk a nôh môžete spočítať, koľko ľudí na vašej planéte číta, chápe a akceptuje Nové Zjavenie – zatiaľ. Môžete si byť istí, že táto situácia bude nejaký čas pokračovať a iba pár vybraných jednotlivcov ho bude dychtivo študovať a aplikovať z toho dôvodu, že Nové Zjavenie hovorí pozitívnym ľuďom z celého Stvorenia o negatívnom stave a o nových duchovných princípoch, ktoré sa uplatňujú v každom jednotlivom stupni ich duchovného pokroku.“

„Nové zjavenie sa preto akceptuje v ostatnom Stvorení s úžasnou dychtivosťou. V negatívnom stave a na Planéte Nula bude buď totálne ignorované ako neexistujúce, alebo zlomyseľne napádané a odsudzované ako zavádzajúce, prichádzajúce od negatívnych duchov a sprostredkovateľ jeho prenosu bude považovaný za duševne chorú, poblúdenú osobu, ktorá je zavádzaná samotným Diablom a Satanom, ktorý ho napája všetkými týmito šílenými myšlienkami.“

„8. Doslovné idey Starého Zjavenia sú predkladané ako donucujúca nevyhnutnosť. Mieni sa tým, že pokiaľ neveríte tomu a neakceptujete to, čo je nimi povedané a nerobíte to, čo vám je prikázané, budete zavrnutí a naveky zatratení. Všetci horliví kazatelia na vašej planéte s obľubou zdôrazňujú slová „naveky zatratení“. Malý výber je daný v tejto veci. Opäť je tu použitý negatívny doslovný zmysel vonkajškovosti. Ten zmysel odráža pravú povahu negatívneho stavu: Niet inej voľby, než byť negatívnymi. Tým istým spôsobom vníma negatívny stav stav pozitívny. Domnieva sa, že ľudia v pozitívnom stave nemajú žiadnu inú voľbu, než byť pozitívnymi.“

„Ako bolo uvedené v predchádzajúcej porcii Nového Zjavenia (*„Hlavné idey Nového Zjavenia“*), byť pozitívnym z nutnosti, a nie na základe slobodnej voľby, znamená byť v negatívnom stave. Niet tu žiadneho rozdielu. V čase Starého Zjavenia bola duchovná situácia taká, a bolo aj predvídané, že takou bude až do Nového Zjavenia, že sloboda voľby bola obmedzená slepou vierou – prijímajúc všetko za bernú mincu – za pomoci vonkajších prostriedkov, prostredníctvom donucujúcich zázrakov a Božích prikázaní. Tá situácia sa plne odráža v doslovnej reči Starého Zjavenia. Takže, ako už bolo povedané, konvertovanie z negatívneho stavu do stavu pozitívneho je určované viac strachom z večného zatratenia, než pravou láskou k pravde a k prirodzenosti pozitívneho stavu či kvôli samotným princípom.“

„Nové Zjavenie je dané príhodným spôsobom, keď každý, kto chce, môže skutočne spoznať, že nič nie je z nevyhnutnosti, ale len zo slobodnej voľby. Jazyk Nového Zjavenia odráža tento princíp vo všetkých svojich výrokoch, vždy uznávajúc právo ľudí prijať alebo odmietnuť čokoľvek, čo chcú. Zdôrazňuje však to, že každá voľba nesie so sebou svoje nevyhnutné následky, ktorými sa overuje.“

„Jediná cesta, ktorou sa možno skutočne stať časťou pozitívneho stavu, vedie cez nadobudnutie bezpodmienečnej, hlbokej lásky k pravde a k prirodzenosti pozitívneho stavu.“

„Nové Zjavenie podáva opis tejto prirodzenosti v porovnaní s prirodzenosťou negatívneho stavu, aby každý mohol jasne a jednoducho spoznať, čo si volí. Nejasnosti, neistota a protirečenia negatívneho doslovného zmyslu Starého Zjavenia chýba táto jasnosť a jednoduchosť. Hovorí koniec koncov z pozície negatívneho stavu, kde niet žiadnej jasnosti a jednoduchosti.“

„9. Ako bolo uvedené na začiatku tejto kapitoly, Staré Zjavenie pojednáva, prostredníctvom jazyka symbolizmu a súvzťažností, hlavne o postupnom duchovnom úpadku a prekrúteniach Božskej Pravdy, zjavenej Pánom Ježišom Kristom počas Jeho/Jej inkarnácie na vašej planéte, a o zrade a devastácii kresťanských náboženstiev a cirkví ako na vašej planéte, tak obzvlášť v intermediálnom svete duchov. Pojednáva tiež o všetkých následkoch takej devastácie pre duchovný stav všetkých zainteresovaných a zaangažovaných. Keďže sa v prvom rade zaoberá negatívnymi témami, znie negatívne a definitívne, budiac tak dojem, že ak už raz vykonáte voľbu v ktoromkoľvek smere – pozitívnom či negatívnom, budete navždy, naveky zamknutí v tej voľbe. Nikdy nebudete mať príležitosť ten stav zmeniť alebo vyjsť z neho.“

„Znova, toto ponímanie negatívneho doslovného zmyslu Starého Zjavenia vo Svätej Biblii je obľúbenou témou mnohých kázni z kostolných kazateľníc.“

„Ako vidíte, negatívny stav rád stavia ľudí do finálnej situácie, z ktorej nikdy nemôžu vyjsť. Kazatelia sa domnievajú, že len pod hrozbou večného, nezmeniteľného stavu môžu byť ľudia uchránení pred voľbou negatívneho stavu. Týmto postojom kazatelia porušujú základný duchovný zákon, ktorý stanoví, že nikomu sa nič nemôže stať vlastným pomocou hrozby, nátlaku a vnútenia. Ak sa aj v dôsledku tej hrozby zmenia, tá zmena bude mať len vonkajšiu povahu. Vnútorne sa nič nemení.“

„Táto situácia vysvetľuje, prečo bolo Staré Zjavenie tak často doprevádzané znameniami a zázrakmi všetkého druhu. Duchovnosť života bola v tej dobe redukovaná na dodržiavanie vonkajších rituálov. Všetko bolo tejto vonkajšej povahy. Žiadne vnútorné overenie neexistovalo. Duchovný zákon si však vyžaduje, aby nejaká forma overenia existovala.“

„Za duchovných podmienok externalizácie a ritualizácie overenie platnosti akýchkoľvek duchovných princípov bolo možné iba prostredníctvom externe konaných veľkých znamení a zázakov. Nové Zjavenie odsudzuje tento prístup. Je založené na vnútornom či internom overení vnímania, uznania a akceptovania pravdy kvôli jej skutočnému obsahu, a nie v dôsledku nejakých zázakov.“

„Nové Zjavenie navyše zdôrazňuje večnú slobodu voľby a schopnosť voliť. Jediná vec, ktorá nemôže byť naveky zmenená, je sloboda voľby zmeniť sa z akéhokoľvek stavu a situácie. Jediniec nemôže byť navždy zavretý v jednom stave či situácii, nijakým iným spôsobom, iba ak zo svojej vlastnej slobodnej voľby. Toto je jeden z najzákladnejších princípov Nového Zjavenia, ktorý ho robí tak odlišným od akéhokoľvek iného vrátane Starého Zjavenia.“

„Ten/tá, kto má uši, nech počuje, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)